

Urgie pe pat de spital

Ionutz21

Răpus de trecut cu rana la tâmplă
Las bocetul meu la capăt de drum
Mi-e trupul flămând cu tot ce se-ntâmplă,
Iar inima-n mine e goală și-acum.

Bătăile-i sunt pe-a vieții cărare
Și orice scânteie devine un scut.
În ochii-mi cuprinși de-a nopții visare,
Sunt îngerii lumii ce nu s-au născut.

Urmează-o urgie de nopți colorate
Și orice tăcere devine un gând
Iubirea, prea însăși va fi pe-nserate,
Motiv pentru care ne naștem pe rând.

-Dă-mi plapuma vieții să-mi sperii pionii,
Ce-n pielea-mi de humă apar uneori...
Cumva Dumnezeu îți pierzi neuronii,
Punând sănătatea drept zestre în nori?

Eu nu-s ca oricare, nu plâng de durere,
Nici Ție-mpărate nu-ți cer ajutor.
Motiv pentru care-mi sunt zilele grele,
C-aștept încordat și ultimul zbor.

Tăcerea în mine e plină de haos
Și orice fractură de dor ar pieri
Din gură am luat același adaos,
Cu gândul la alții spre a-i încălzi.

Încep a-mi semna sentința eternă,
Dar nu înainte de-a scrie povești...
Las ochii-mi să plângă acuma pe pernă,
Că tristă e viața atât cât trăiești.

Nu sprijin uitarea dar dau tot uitării
Iubire și viață, iubire și dor!
Prefer să ajung la capătul zării,
Un pustnic luceafăr scăldat în amor!

E-o noapte pustie și ploaia preasfântă,
Îmi bate-n fereastra ce-a plină de vis.
Privește-mă Doamne că-s singur la nuntă

POEZII ONLINE

Și caut ieșirea spre alt paradis!

Georgian Ionut Zamfira 09.06.2021